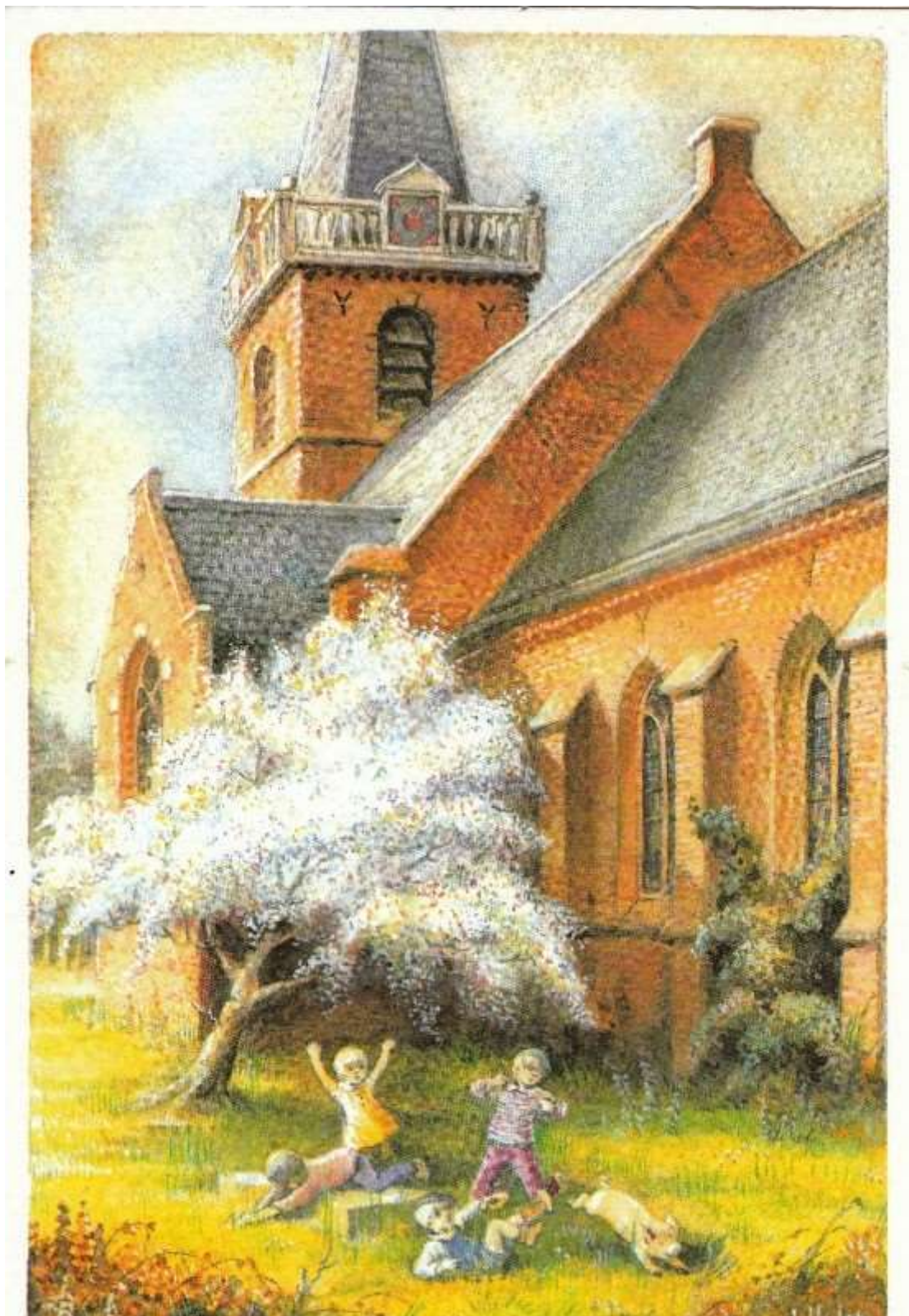

Dagboek van een speeltuin....

Dagboek van een speeltuin...

Ontmoetingsplek 't Kírkhäöfke, Maasniel

Dagboek van een speeltuin....

10 Oktober 2011

Al een tijdje kijk ik naar het stukje grond dat in onze straat tussen ons buurhuis en de kerk ligt. Vroeger was het een goed onderhouden moestuin waar vooral de oudere mensen uit de buurt plezier mee en van hadden. Maar sinds het overlijden van de drijvende kracht achter de moestuin én het op de schop gaan van het landje door een achterliggend bouwplan is het mis.

Van een braakliggend terreintje met een prachtig hersteld hek erom, is het nu verworpen tot een zootje ongeregeld met manshoog onkruid en bijbehorend zwerfvuil. Met alle ongewenste bezoekers van dien.

Voor mij – net als voor veel buurtbewoners- een doorn in het oog. Nu had ik allerlei plannen bedacht, maar sinds ik bij Speeltuinwerk Limburg werk, gaan de ideeën toch een meer gericht karakter krijgen.

Ik heb het plan opgevat er een speeltuin/ multifunctionele ontmoetingsplek van te maken. Met nul investeringskracht en alleen gewapend met een gewaagd plan stap ik er nu op af.

31 oktober 2011

Het stuk grond is in bezit van de Kerk. Vandaag tref ik in de straat de heren adviseurs van het kerkbestuur. Heel informeel vraag ik hen naar het landje naast de pastorie. En dan mag ik me verbazen over het antwoord. De kerk zou eigenlijk heel erg blij zijn met iemand die zich met het landje bezig zou willen houden. Er zijn twee voorwaarden:

Mocht het stukje grond verkocht raken, moet het binnen afzienbare tijd leeg opgeleverd worden. Een langdurig contract is dus niet ter sprake.

Meneer pastoor (welkom in Limburg) zou in ruil voor het gebruik graag een onkostenvergoeding ontvangen ter hoogte van een gezinskerklidmaatschap, zegge 96 euro per jaar.

Hun aanraden: schrijf een brief met je idee aan het kerkbestuur en grote kans dat het zo mag doorgaan.

In mijn stoutste dromen niet gedacht dat dat zo snel zou mogen gaan. Maar natuurlijk ook even nadenken over de verkoopbare status van het landje.

Niet zo van belang voor mijn idee, maar wel maatschappelijk verantwoord is dat ik ook het onderhoud van het grasveld rondom het vlakbij gelegen klooster mee wil nemen in mijn verhaal. Misschien iets voor de oudere jeugd in de buurt? Ik laat de nieuwe informatie even bezinken.

Dagboek van een speeltuin....

17 november 2011

Aan   *Kerkbestuur*
                          Pastoor Ramakersstraat, Maasniel

Geacht Kerkbestuur,

Eind oktober sprak ik op straat een heer aan die adviseur bleek te zijn van uw bestuur. Ik vroeg hem naar de mogelijkheden om als straat/buurt een steentje bij te dragen aan het verbeteren van het onderhoud van het landje naast de kerk en rondom het klooster/peuterspeelzaal. Er volgde een heel leuke reactie die me zeer positief stemde en die de aanleiding mocht zijn voor deze brief. Het voorstel dat ik wil doen is als volgt:

De "grote" jongens uit de straat hebben zich bereid verklaard het gras te willen maaien in de voortuin en achtertuin van het klooster. De (maandelijkse) vergoeding die zij daarvoor ontvangen brengen we als straat op en zal dus geenszins op conto van de Kerk komen. Graag willen ze spoedig aan de klus beginnen. Ik begreep dat er een grasmachine beschikbaar zou kunnen zijn vanuit de kerk? Graag heb ik daarover even contact.

Het tweede deel van het voorstel betreft het landje naast de kerk (voorheen moestuintje). Het is me in gesprek helder geworden dat de Kerk het graag in bruikleen zou willen geven, met dien verstande dat het ten tijde van verkoop snel en schoon kan worden opgeleverd. Tevens begreep ik dat dit beschikbaar stellen mag worden vergoed door een jaarlijkse gezinsbijdrage aan de Kerk.

Ik zou- als vertegenwoordiger van de straat/buurt- graag aan beide voorwaarden voldoen.

Vooralsnog is het onze intentie de grond in te zetten als ontmoetingsplek/ speelplek/ speeltuin. U kunt daarbij denken aan bv een speeltoestel, een jeu-de boules gelegenheid, een bankje, een levensgroot bordspel of iets dergelijks. De vorm daarvan zal nog moeten worden bepaald, omdat ook wij afhankelijk zullen zijn van weldoeners voor de financiering van e.e.a.. Daarbij mag u ervan uitgaan dat we de regels omtrent een dergelijke inrichting, inclusief gemeentelijk traject natuurlijk op correcte wijze zullen volgen.

Graag verneem ik van u of dit voorstel uw goedkeuring mag krijgen. Ik ben graag bereid dit voorstel verder toe te lichten en zal voor bespreken van vervolgstappen graag beschikbaar zijn.

Met vriendelijke groet,

23 november 2011

Telefoon! De voorzitter van het Kerkbestuur belt me op om te zeggen dat ze akkoord zijn! Meteen is er dat gevoel: Yes!! Direct daarna volgt het adembenemende o-jee-gevoel; het moet nu wel gaan gebeuren. Allerlei gedachten komen voorbij. Hoe moet 't eruit zien? Wie heb ik daarvoor nodig? Hoe kom ik aan geld of sponsoren? Wat komt er allemaal bij kijken als je een speeltuin gaat opstarten.

Dagboek van een speeltuin....

Ik laat de warrige gedachten in mijn hoofd maar even opborrelen. Ik heb nu al zin om binnenkort eens echt te gaan zitten voor een plan. Krijg er energie van.

1 december 2011

In de brievenbus:

Geachte mevrouw,

Wij zijn dankbaar voor uw brief.

U vermeldt in uw brief het perceel tussen het parochiecentrum en het kerkgebouw in bruikleen te willen. Het perceel zou volgens uw voorstel gebruikt worden als ontmoetingsplek/ speelplek/ speeltuin, en voorzien worden van enkele speeltoestellen. Dit gebruik en deze inrichting is dan zodanig dat dit op verzoek van het kerkbestuur snel beëindigd kan worden.

Wij als kerkbestuur keuren dit goed en stellen het op prijs dat het als zodanig gebruikt wordt.

Het kerkbestuur gaat uit van bruikleen om niets en van een wenselijke opzegtermijn van maximaal 3 maanden.

Het verstrekken van een jaarlijkse kerkbijdrage is vrijwillig en is geen onderdeel van de bruikleenovereenkomst.

Onder deze voorwaarden is het opstellen van officiële schriftelijke bruikleenovereenkomst niet nodig.

Wij geven u het advies om voor concrete uitvoering van de werkzaamheden contact op te nemen met de fa. Ubben, tel

Dus nu aan de slag!!!

Dagboek van een speeltuin....

19 januari 2012

De kerst- en feestdagen hebben de zaken op papier even stilgelegd, maar hebben even ruimte gemaakt voor andere noodzakelijke stapjes die van belang zijn bij de geboorte van een speeltuin.

Zo heb ik van het moment van de Nieuwjaarsborrel gebruik gemaakt om alle burens te informeren over de ideeën. Gelukkig allemaal met een positieve reactie op het idee. Dat niet iedereen daar hetzelfde over denkt, mocht ik ervaren toen ik afgelopen week het stuk grond – nu eens echt- ging opmeten. Een buur waar ik het in het geheel niet van had verwacht, liep op ons toe en gaf aan niets te zien in het initiatief. Liever het onkruid dan gillende kinderen was het antwoord op onze uitleg. Niet leuk natuurlijk, maar het hoort erbij. Ik zal moeten afwachten of deze houding stand houdt als we verdere vorderingen maken. Omdat het idee bestaat voor een ontmoetingsplek/ speelplek, zal het “lawaai” wellicht heel beperkt blijven. Het zou leuk zijn als iedereen er plezier aan kan beleven.

Overigens, het plekje is zo'n 25 bij 25 meter. De tijd van plattegrondjes tekenen gaat beginnen....

En verder.

Ik heb informatie gezocht over het oprichten van een stichting. Voorbeeldstatuten zijn na een beetje internetten wel helder. (en vanaf nu ook te verkrijgen via speeltuinwerk Limburg!) De registratie van een stichting via een notaris is overigens wel een dure grap, zo'n 300 euro. Maar dan ben je ook klaar voor een registratie bij de kamer van koophandel en een bankrekening. Allemaal handige zaken als je wilt gaan werken met sponsoring of gisten. Tevens kun je een bestuur positie creëren en zo de opzet onafhankelijk maken alleen mijn eigen inzet.

Een notaris met een goed hart of een sponsor voor die eerste kosten; dat is de volgende stap in de zoektocht.

Ondertussen ben ik na heel wat contactmomenten met de gemeente terecht gekomen bij iemand die me echt wil en kan gaan helpen. De eerste vragen zijn voorgelegd, het eerste plan kort uitgelegd. Nu wil ik weten wat er allemaal mag en moet. Moet er een vergunning komen (het betreft immers terrein van de kerk). Kan de gemeente bijstaan in de inrichting van het terrein. En willen ze me tegemoet komen in het laag of afwezig houden van de kosten daarvoor! Ik wacht op vervolg.

In mijn hoofd heeft 't ook flink geborrelt. Hoe moest het landje gaan heten? Geen speeltuin, maar ook ontmoetingsplek. Geen kerkelijke naam, maar wel verwijzen naar de kerk als eigenaar. Een naam die er nog niet was voor een limburgse speeltuin. Een naam die nog vrij was op internet. En opeens was-ie er: t Kirkhoafke.

Voor de niet Limburgers onder u: de betekenis is door de vertaling in het Limburgs enigszins dubbel. Kirkhoafke is letterlijk vertaald kerkhofje. In het Limburg is het woord voor tuin echter ook hoaf. Dus je zou ook kunnen zeggen Kerktuintje, tuin bij de kerk, tuin van de kerk, kortom het past in de wensen die ik had voor een naam.

Dagboek van een speeltuin....

Als laatste stap probeer ik langzaamaan de netwerken die in onze wijk (voorheen een echt zelfstandig dorp) bestaan in te lichten. Zo is het idee nu bekend in de twee "putten", de wijkverenigingen. De schooldirectie weet van de eerste stappen. In het samenwerkingsverband "Meedoen, meetellen" (een samenwerking tussen wijkbewoners en verstandelijk gehandicapten in de wijk) is het verhaal bekend en wordt gezocht naar mogelijke betrokkenheid van mensen met een verstandelijke handicap bij dit initiatief. De eerste horeca-ondernemers (buren én mogelijke sponsors) zijn ingelicht.

Nu ik alles zo opschrijf, zie ik dat ik meer heb gedaan dan ik eigenlijk zelf dacht. Zolang dat veldje uiterlijk nog niet is veranderd, heb ik 't gevoel dat 't sneller moet. Zou dat zijn wat ze motivatie of drive noemen??

In elk geval heb ik helder waar ik verder mee moet: Sponsors zoeken!
Die hoop ik binnenkort weer in dit dagboek aan te vullen.

27 januari 2012

De gemeente heeft laten weten mijn vragen ingewikkelder te vinden dan ze op het eerste gezicht dachten. Dit omdat het niet gaat om gemeentegrond, om een totaal gesponsord initiatief en nog meer redenen. Maar.....ze vinden het een ontzettend leuk initiatief en gaan ons toch zo goed mogelijk helpen. Binnenkort bellen ze terug!

Eerlijk gezegd had ik zo'n vlotte reactie niet verwacht. Zowel de snelheid als de positiviteit heeft me verrast. Het geeft een goed gevoel!

5 april 2012

Niks meer gehoord van de gemeente... Na de eerste zonnige dagen wil ik toch echt aan dat tuintje beginnen! Na de Paasdagen ga ik nogmaals de telefoon in voor een reactie en een vervolg.

Misschien stemt een NSGK initiatief wel positief en komt dat ten goede aan de snelheid.

Zomer

De omgeving begint al aan het idee te wennen. Nog niets te zien aan het landje zelf, maar de vragen en wensen zijn niet van de lucht. Inzetten op landelijke sponsors is een heel ander verhaal. Websites met standaard invulformulieren blijken geen goede basis voor dit idee te zijn: geen gemeentegrond, laat staan gemeente financiers, geen rechtsvorm, nieuw plan zonder bestaande bezoekersaantallen, bedrijfsplannen of omzet ideeën. Dat moet anders, in

Dagboek van een speeltuin....

dit geval met minder basisvoorwaarden en een hoog gehalte aan geloof in een nieuw initiatief. Lokale sponsors lijken geschikter.

Twee buurvrouwen (en moeders) zijn vrijwel zonder bedenktijd heel positief op mijn vraag om samen een bestuur te vormen voor de tuin. Samen denken en samen beslissen geeft wat ruimte, logica en discussie. Allemaal zaken die het stukje grond zeker ten goede gaan komen. We delen steeds meer plannen en de ontwerpen en wensen schieten over en weer. Een onofficieel bestuur staat op haar eerste wankele poten!

September 2012

Lions Serviceclub Roermond probeert financiën te genereren met hun activiteiten om daarmee dan een goed doel te sponsoren. Hun doel dit jaar: duurzaamheid en groen promoten.

En of het speeltuintje dat kan zijn! Ik schrijf een brief met daarin de ideeën voor een maatschappelijk verantwoord, duurzaam en groen burgerinitiatief dat alle steun mag verdienen. Het tuintje moet de strijd aan met enkele andere initiatieven, spannend!

Oktober 2012

Het Oranje Fonds heeft precies onze doelstellingen als ondergrond voor hun giften. Ik doe nog een poging, maar loop al gauw weer vast op de basisregels. Jammer genoeg is burendag al voorbij. Leerzaam werk, maar geen cent eruit gehaald jammer genoeg.

November 2012

Tijdens werkzaamheden in de buurt spreek ik grondverzetters Hendrickx uit Horn aan met de vraag om zijn medewerking / sponsoring. Ik leg uit wat we zouden willen en stel ons zeer beperkte budget aan de kaak. Hij zal (ellenlang) moeten wachten op de betaling en zal sowieso moeten komen met een zeer gereduceerd tarief. Aanbod waarvan een ondernemer niet direct warm wordt...denk je. Maar hij zegt "ja" en ziet graag de ontwerpen en ideeën tegemoet op een moment dat de plannen verder gevorderd zijn en we in elk geval zicht hebben op de mogelijkheid een eerste betaling te kunnen doen. Geweldig. Gevoelsmatig komt alles zo toch een stapje vooruit.

15 December 2012

We stellen alle officiële papieren op: handtekeningen en statuten zijn er. We schrijven ons in bij de kamer van koophandel als Vereniging van Vrijwilligers van Ontmoetingsplek 't

Dagboek van een speeltuin....

Kirkhaofke. Vereniging dus, geen stichting. Reden daarvoor: een stichting oprichten kost geld, een vereniging niet. Het is rond: de taken van voorzitter, secretaris en penningmeester zijn vervuld.

Atent Hekwerken hebben we benaderd omdat we de bestaande doorgang in het hek, graag zouden vervangen voor een bredere poort. Alles in het kader van de toegankelijkheid straks. Ook daar vinden we begrip voor ons beperkte budget en krijgen we een offerte die meer een vriendenprijsje is. Extra fijn: de spullen worden apart gezet en we kunnen de offerte op elk gewenst moment inruilen voor de uitvoering.

19 december 2012

Met ons verse Kamer van Koophandel nummer vragen we ook een zakelijke rekening aan bij de Rabobank. Alsof we het geld al zien binnenstromen!

20 december 2012

We stappen meteen door: we worden lid van Speeltuinwerk Limburg en regelen via die route een verzekering voor bestuurlijke zaken en aansprakelijkheid in de speeltuin. Hoge kosten voor een tuintje als dat van ons maar onontbeerlijk!

De gemeente maakt ons blij met een gulle gift. Keurig aangeleverd op locatie krijgen we 5 wipkippen een zandbakrand, een wip en grote plantenschalen. Ook een bankje volgt. We zijn apetrots op onze aanwinsten en kunnen eigenlijk niet wachten voor de zaken de grond in mogen.

Alles alleen zichtbaar voor het geestesoog, want ondanks al onze inzet is het landje nog steeds een onooglijk stukje onkruid met vuilnis erin. Zo starten we het nieuwe jaar.

Dagboek van een speeltuin....

Januari 2013

We beginnen met een activiteit die we liever hadden overgeslagen: aangifte bij de politie. Iemand met een enorme behoefte aan oud ijzer heeft in de kerstvakantie onze verkregen speeltoestellen meegenomen. Geen buur heeft iets gezien, terwijl het toch een hele bult spullen is. We vermoeden een gerichte actie, maar kunnen niets bewijzen en maken ook geen kans bij de verzekering. De gemeentelijke gift verdwijnt zomaar. Het voelt heel vervelend.

Er zijn ook leuke zaken te melden in deze maand. Ons bankpasje komt binnen en de gemeente belt om te vragen of we blij worden van een levering gebruikte tegels die ze willen komen brengen. Wij denken van wel!

We tekenen ondertussen vol verve aan een ontwerp. We beginnen met een volledig betegeld veld, omwille van onderhoud, toegankelijkheid, spelideeën, vanalles.

Onze melding van de diefstal in ons netwerk levert ons een nieuwe wipvis op!

Februari 2013

De wipvis is er! Nu angstvallig in de schuur gehouden!

Tegels van de gemeente zijn geleverd! Het is een flinke berg.

Middelbare school Lyceum Schondeln belt ons met de vraag of we een klas kunnen helpen aan een leuke vorm voor hun maatschappelijke stage. Wij weten wel wat! In samenwerking met de basisschool die om de hoek ligt maken we een programma met werkzaamheden klaar. In het tuintje zien we de tieners graag helpen met het verwijderen van het schouderhoge onkruid. Vooral ook om de buurt te laten zien dat we voortgang maken. "er staat iets te gebeuren".

Op school staat een zolderopruiming op het programma en mogen we gebruik maken van de locatie om klas 2vD te ontvangen.

Ondertussen proberen we bij het Oranjefonds Kroonappel te worden.

Maart 2013

Op 1 maart staan ze er: 25 leerlingen van klas 2vD. Gewapend met scheppen en een flinke bak boterhammen. We gaan flink aan de slag en kunnen aan het eind van de middag alleen maar apetrots zijn op de klas én de aanblik van ons veldje. Leeg en open, met aan de rand nette bergen van samengebonden of bij elkaar geveegde takken. Ook maken ze een bord ter aankondiging van de plannen. We krijgen daarna heel veel positieve reacties in de wijk. Iedereen (inclusief wij zelf) kijken uit naar vervolg.

Dagboek van een speeltuin....

6 maart 2013

Aan tafel met het grondverzetbedrijf. Rekenen en nadenken en dan nog twee keer. Rekenen met geld dat we nog niet eens binnen hebben. Toch willen we het gaan laten gebeuren. Kwaliteit zoeken. De directeur van Hendrickx- Horn bv is bereid een groot deel van de werkuren te sponsoren, maar wil dan wel kwaliteit als hij zijn naam eraan verbindt. Hij stelt ons voor de tegels die de gemeente heeft geleverd niet te gebruiken omdat ze er niet fris en nieuw uitzien, hoekjes eraf.

De offerte komt in de buurt van bereikbaar.....denken we.

10 Maart 2013

We horen dat de Laurentius Put (een van de wijkverenigingen) er dit jaar vanaf ziet om hun normale Koninginnedag activiteit te organiseren. Alles in het kader van de Koning van de Koning die dit jaar natuurlijk een bijzonder tintje geeft aan de dag en dientengevolge heel veel centrale activiteiten in het centrum van de stad geeft. Ze verwachten in ons dorp daardoor te weinig bezoekers om hun eigen dag succesvol te laten zijn. Begrijpelijk: de grotere jeugd zal zeker aansluiten in de stad nu daar leuke en grootste evenementen op het programma staan.

Maar wat doen de kleintjes? In de stad is het niet voor hen. We besluiten de Laurentiusput te vragen of we hun initiatief een jaartje mogen "lenen". In geheel afgeslankte vorm en echt bedoeld voor de leeftijdsgroep die in ons dorp achterblijft op een dergelijke feestdag. Ze geven ons vol enthousiasme groen licht en wijzen ons op de gemeentelijke subsidie die eigenlijk al voor hen klaarstond. De gemeente is welwillend om de aanvraag naar ons om te zetten en de gelden dit keer aan ons toe te kennen. Wij gaan aan de slag voor een leuke, kleine Koningsdag in ons speeltuintje.

18 maart 2013

In de pers: De Roermondenaar

Dagboek van een speeltuin....

3 vrijwillige moeders zetten zich samen met vele andere vrijwilligers in om van een braakliggend stuk achter de Kerk een mooie ontmoetingsplek voor alle inwoners van Maasniel te maken. Daar is natuurlijk geld voor nodig.

We staan er met foto bij en doen in de pers onze aankondiging van de wedstrijd die on Kroonappeltje van Oranje kan maken.

20 maart 2013

Bericht van het Oranjefonds: we zijn geen kroonappel. We zijn er niet verdrietig over. We zitten vol in de werkzaamheden voor de dag erna: NI Doet! Ons kleine bestuur maakt zich klaar voor een gezellige dag met een heel aantal vrijwilligers van buiten ons netwerk: de PvdA fractie van Roermond heeft zich aangemeld via de NI doet site. Leuk!

21 maart 2013 NL doet!

Er wordt hard gewerkt. Met niet minder dan 10 personen wordt continu geharkt geschept, afgevoerd naar het milieupark enzovoort. Buren komen zich spontaan melden om mee te werken en sluiten aan. Anderen voorzien ons van thee en koffie, helpen bij het bezoek van de Bevers van scoutinggroep die ons komen helpen versieringen maken alvast voor Koninginnedag. Ook de bewoners van de Woongroep komen kijken. Ze willen vast weten waar "hun" bloemetjes straks komen.

De pers is erbij: we doen voor L1 verslag van onze NL doet ervaring. Het is gezellig en goed. Het tuintje ziet er tegen de avond schoon uit: klaar voor het echte grondverzet. Trots!

30 april 2013

Ons opgeruimde veldje is vandaag het toneel van een kleinschalige Koninginne- en Koningsdag viering. We houden het leuk en simpel. Spelletjes, knutselen, straatspelen en natuurlijk koffie thee en limonade, cake om te versieren en ons tuintje helemaal in Koninklijke kleuren met slingers en ballonnen.

Door de subsidie kunnen we de bezoekers dit gratis aanbieden. Leuk voor hen, handig voor ons, want ook geen gedoe met wisselgeld en alle andere gevaren die geldverkeer met zich meebrengt. Het is een heel gezellige dag die – ook omdat het weer goed meewerkt- helemaal verloopt zoals gehoopt. Veel mensen uit het dorp komen langs, drinken koffie, kletsen samen, laten de kinderen lekker spelen en spelen regelmatig mee, en gaan als ze daar weer aan toe zijn.

We zien aan het eind van de dag een straat vol prachtige krijttekeningen, vrolijke gezichten en in de melkbus vinden we ruim 60 euro. Gulle gevers die schijnbaar vinden dat zo'n

Dagboek van een speeltuin....

middagje genieten toch een kleine gift waard is. We hopen dat iedereen nu weet waar 't Kirkhaofke is en er nog vaak zal komen. Een succesvolle activiteit!

Mei 2013

Nu deze stappen zijn gezet, komt er vanalles op ons af en van de grond. Zoveel dat we soms als vrijwilliger nauwelijks snel genoeg kunnen reageren. Onze vrije tijd is immers ook beperkt. Mensen vragen ons vanalles en wij willen anderen weer vanalles vragen. Sponsors, buurtgenoten, gemeente, helpende handen. Met een nulbudget als start vraagt dat van ons flink wat overleg en afwegen.: als we verder willen, of we verder durven....geld uitgeven dat je niet hebt: om buikpijn van te krijgen.

Juni 2013

Daar gaan we. Graafmachines en tractoren staan in de vroege ochtend klaar en rijden de rest van de dag af en aan met alles wat eruit moet, en er weer in. Oude tegels weg, betonblok mee, de hele bovenlaag van de grond wordt afgegraven en geëgaliseerd. Waar straks de tegel komen komt zand, waar straks de zandbak zal staan, ligt de bult zandbakzand al klaar.

Ondanks dat bijna iedereen wist dat dit stond te gebeuren, is iedereen positief verrast en trekken de heren van het Grondverzetbedrijf veel bekijks. Vanaf de zijkant van het terrein worden ze "geadviseerd" en bevroagd.

Aan het eind van de dag ziet ons tuintje er bijzonder opgeschoond uit.

De zaterdag na de werkzaamheden zijn de mannen er weer. Dit keer met wat kleiner materieel, maar wel met rijen flijsend nieuwe stoeptegels. Op aanvraag van het bedrijf helpen vandaag de buurmannen keihard mee. Dat scheelde aardig wat geld op de rekening. Goed voorbeeld doet goed volgen en waar het aantal burens begon met 4, staan er rond het middaguur om en nabij 10 man in de tuin om te helpen met sjouwen en leggen. Ook de professionals zijn verrast over de snelheid waarmee het terrein in de tegels komt. Rond drie uur 's middags ligt er ineens een echte ontmoetingsplek: Wauw. We zijn alle helpers meer dan dankbaar, maar zeker ook apetrots.

Dagboek van een speeltuin....

Juni / Juli 2013

In de weken erna gaat er graszaad in. Een continu klusje van sproeien, bijhouden, bijzaaien en uiteindelijk grasmaaien wordt gelukkig opgenomen door een van de echtgenoten van het bestuur. Een hele zomer lang gaat 't Kirkhaofke voor de eigen tuin, zo lijkt t. Het resultaat mag er wezen!

6 augustus 2013

In de zomer hebben we ons tuintje steeds leuker zien worden. Er wordt op de zonnige dagen al heerlijk gespeeld en gezeten. We besluiten ons te begeven op het gebied van de social media. Er komt een facebook account en een heuse website. Ook dat is vrijwilligerswerk.

Er komt telefoon: we hebben ons een tijdje terug ingeschreven voor Onze Buurt. Een Limburgs event dat ruimte geeft aan (burger)initiatieven in de provincie om zich bekend te maken via media en tv. Mooier nog, er hangt een prijsvraag aan vast. We hadden eerder een mailtje ontvangen waarin we werden gefeliciteerd met ons mooi initiatief, maar niet tot de laatste 6 genomineerden waren doorgedrongen. Toen niet langer over gedacht en gezien als een mooi poging.

Nu blijkt dat er een genomineerde zich heeft teruggetrokken en dat wij op de lijst staan om hen op te volgen... We zijn vereerd, verrast, overdonderd en zeggen natuurlijk JA op de vraag of we mee willen doen. Vanaf dat moment stappen we in de achtbaan van Onze Buurt. Omdat we later dan de rest zijn ingestapt, moet er in geen tijd van alles worden geregeld en ingehaald. Zowel aan de zijde van de persuitingen, als aan onze kant. We gaan ervoor en krijgen gelukkig in onze omgeving alle hulp en medewerking: het plaatje dat we afleveren is te danken aan 100% inzet van iedereen die zich betrokken heeft gevoeld!

15 augustus 2013

We willen voor de opnames alle piekfijn in orde hebben en maken werk van de offerte die al veel eerder is klaargezet bij Atent Hekwerken. Ze komen en plaatsen een geweldig hekwerk in het bestaande hek. Jammer genoeg staat het hekje precies daar, waar geen tegelpad ligt. Omwille van de scherpe prijs (zeg maar gerust gulle gift) voelt het naar om de heren aan te spreken en aan te geven waar we hek graag gehad hadden. Er wordt overlegd met de firma, de directeur aldaar geeft groen licht en het hele werk begint opnieuw, nu op de goede plek. Een andere klant krijgt vandaag geen nieuw hekje. Maar wij worden door Atent helemaal blij gemaakt met een dubbel hek, dat de ontmoetingsplek toegankelijk maakt voor kinderwagens, rollators, grasmaaier en in geval van nood de hulpdiensten. Het lijkt net een echte speeltuin!

Dagboek van een speeltuin....

28 augustus 2013

Vandaag straalt de zon. De opnameploeg van Onze Buurt staat al tijdig voor de poort. Deze dag wordt het promotiefilmpje van Onze Buurt opgenomen in onze tuin! De voorbereidingen waren een fikse bult werk, maar we mogen rekenen op geweldige uitvoering. Gisteren is er geveegd en gras gemaaid. Om 9.00 uur staat de Boeren Bond uit het dorp voor de poort met een geweldige sponsoring: bloembolletjes voor in de grond, planten voor in de bakken, scheppen, harken en zelfs een kruitwagen. Alles aangepast op onze tuinders van vandaag: kleutergroep 1 2 b van juf Regien. De heren van de Boerenbond helpen de hele ochtend naast de juffies en aangewandelde moeders om samen met de kleuters een geweldige tuin te maken van onze plek. De uit de buurt aangeleverde fietsjes en karretjes doen hun werk en het speelzand is voorzien van emmers en scheppen. Een feest om mee te maken en naar te kijken. Een buurvrouw komt met een dienblad koffie en koek en de kleintjes genieten van hun ranja. Zo leuk als het klinkt, komt t ook op de film. We mogen zelf aan het woord, maar zijn heel blij dat ook de juf en de aanwezige burens hun woordje voor de camera doen.

Trots op alle medewerkers en op de aanblik van ons tuintje. En dan zijn we nog steeds niet klaar...

Tegelijk zien we ook hoe nodig het is om toegankelijkheid verder uit te werken: één van de moeders van de kleuters is slechtziend en komt met haar geleide hond in de speeltuin. We willen nu ook een bordje van de stichting waarop staat dat geleide honden welkom zijn (naast ons verboden voor honden bordje). We willen een verlaagde stoep voor de ingang en een heldere indeling (lees hek en tussenpadjes met tegels) voor onze kindermoestuin.

Dagboek van een speeltuin....

Dagboek van een speeltuin....

2 september 2013

2 september heeft groep 4a de eerste les in de moestuin met meester Rick en juf John: onkruid eruit, grond omscheppen. Aan de slag met emmers scheppen en gieters. De basisschool krijgt ook haar plekje in onze tuin!

21 september is het in Nederland Burendag. Met de nodige voorbereidingen vooraf starten wij bij 't Kirkhaofke een heel bijzondere vorm van dit initiatief. In de ochtend wordt actief geklust. Alle mensen die we eerder als NL doet klusser hebben ontmoet, zijn op onze uitnodiging weer aangeschoven. Geweldig dat ze dat zomaar weer doen. Gelukkig mogen we ook weer rekenen op burens, wijkgenoten en de nodige sponsoren. Er komt een wand achter de zandbak die het zweefzand moet tegen gaan...gesponsord! De speeltoestellen worden door de buurmannen goed en veilig geplaatst. Vrijwilligers graven het bankje in en zorgen voor een prachtig uiterlijk van onze borders en het moestuintje. Alles voor de belangrijke gebeurtenissen van vanmiddag wordt klaargemaakt. Slingers en balonnen, klaptafel en stoelen mogen lenen van de scoutinggroep, buurtgenoot brengt een picknicktafel die we gewoon mogen houden (!), muziekinstallatie (uitgeleend door de achterbuurman die een electrobedrijf heeft!), rozenstruiken van onze vrijwilligers van de PvdA fractie in de tuin. Leuk wat er allemaal wordt bezorgd en verzorgd. Super om te merken dat de buurt deze inzet wil leveren voor een initiatief in hun wijk.

Dagboek van een speeltuin....

's Middags is het zover! We zijn er helemaal klaar voor. De koffie pruttelt in de kan, de taartjes staan hapklaar en de ballonnen wiebelen in een fris briesje. De speeltuin maken we leeg en het lint wordt op de ingang gestrikt. Op de straat loopt het vol met genodigden en – net zo leuk- onverwachte gasten, groot en klein. Bestuur van de scouting, de wijkverenigingen, bewoners van het gezinsvervangend tehuis, de burens, de buurt: er verzamelt zich een groot feestgezelschap voor ons tuintje. Onze voorzitter spreekt de welkome groep toe. Daarna volgt een felicitatie van de voorzitter van de Lions. Als grootste sponsor van ons initiatief zijn we blij dat ook zij met ons apetrots zijn op de uitvoering van de ontmoetingsplek. De symbolische cheque van 2500 euro nemen we graag in ontvangst! Ook de voorzitter van speeltuinwerk Limburg spreekt de mensen toe. Speelruimte als burgerinitiatief juicht juist deze organisatie natuurlijk van harte toe.

Dan spreken de wethouder en meneer pastoor samen hun gelukwensen uit. Ze spreken af dat ze het lint zullen knippen, maar dat vasthouden om daarna samen met de kinderen de speelplek te openen. We tellen met alle aanwezigen af en de heren laten bij 0 ieder hun kant

Dagboek van een speeltuin....

van het lint los. De kinderen schieten naar binnen het spelen gaat verder. Er wordt genoten van de zon, de gezelligheid, de ranja, koffie en thee en voor iedereen zo'n bijzonder taartje met ons logo erop. We hebben een schitterende dag en dat is niet alleen door het weer. Blijkbaar vindt iedereen het erg gezellig, want als om 19.00 uur de poorten voor bezoekers sluiten, moeten we nog wat "weg vegen".

We sluiten de dag in de avond af met onze burenen. Het is immers burendag en zij hebben op allerlei manieren hun steentje bijgedragen. De plaatselijke slagerij brengt een prachtige barbecue en er wordt genoten en gelachen bij de vuurkorf die al snel de zon moet vervangen die avond. Onze dag is afgerond: moe, maar voldaan!

30 september 2013

In het voorbij fietsen zie ik ze scheppen in de zandbak, de kleintjes. Terwijl de grotere kids hard werken aan een fietsschans. Er wordt volop gespeeld!

6 oktober 2013

We zijn op tv! Op regionale zender L1 komen we als zesde (en laatste) kandidaat in beeld in de wedstrijd van Onze Buurt. We zijn tevreden over de beelden (ook voor ons de eerste keer om te zien) en krijgen ongewoon veel reacties van kijkers. Positief ook! Zouden we dan toch kans maken??

8 oktober 2013

Gedoe! Voor het eerst sinds ons bestaan is er minder goed nieuws te melden. Er is zand gegooid over het hek op daar geparkeerde auto's. De tuinslang is ingegraven in de moestuin van de kleuters en aangezet. Kortom: klachten van de burenen over hun auto's en een moestuin waarin alle bolletjes verdronken zijn. Was dat nou nodig?

We beraden ons over ons beleid daarin. We blijven bij geen toezicht, maar wel aanspreken. Dat zou toch voor iedereen die langsloopt normaal moeten zijn! Overigens zijn de plekken in het dorp waar deze leeftijdscategorie eens kan rebelleren ook op 1 hand te tellen. Een beetje ruimte geven hoort dan ook bij begrip voor speelruimte. Hoe maken we dat een combinatie met "het moet wel leuk blijven".

Wat ons opvalt? Dat sommige kinderen geen flauw benul hebben van hoe ze kunnen spelen. Wanneer een van de bestuursleden het gebruik van een gieter uitlegt aan een dame (van toch echt tien jaar op z'n minst) stopt ze met hakken met het ding en gaat 'm gebruiken zoals bedoeld. Het afgeven van spelideeën maakt dat ze dat ook werkelijk gaan doen. Zelfs bij krijt moeten we suggesties meegeven van wat je zou kunnen krijten. We zijn verbaasd...

'sAvonds staat ons "Onze Buurt"-filmpje op youtube.

21 oktober 2013

Drie bestuursdames in Venlo bij de presentatie én prijsuitreiking van Onze Buurt. We verwachten niet dé winnaar te zijn, maar krijgen wel een prachtig juryrapport mee over ons initiatief. De winnaar heeft de plek (en het prijzengeld) dubbel en dwars verdiend en wij gaan als mededinger ook met een prachtig bedrag van 500 euro naar huis. Een ervaring

Dagboek van een speeltuin....

rijker....dit werkt voor ons! Lokale sponsoring past ons beter dan landelijke fondsenwerving, omdat we niet in de basale doelgroep vallen. Tevreden zijn we, zeker!
's Avonds schuiven ons echtgenoten aan bij een etentje dat we na deze enerverende dag met elkaar hebben gepland. Uit eigen portemonnee uiteraard, maar dat maakt het niet minder gezellig!

25 oktober 2013

In de vergadering van de wijkvereniging brengen we een extra punt in. Zouden zij hun naam eer aan willen doen als "Onze Lieve Vrouwe Put" en de sponsor willen zijn van de put en waterpomp die we in het speeltuintje zouden willen aanbrengen. Gewoon om met water te kunnen spelen, maar ook als ondersteuner van het moestuinproject. Ja! Groen licht voor een bedrag tot 180 euro. Een tegeltje met de naam van de sponsor erbij zou heel erg op prijs gesteld worden! We zetten m direct bij het To Do lijstje!

28 oktober 2013

Het geld van Onze Buurt staat echt op de rekening. We maken er direct werk van om de openstaande rekening bij de grondverzetter weer een beetje in te lopen.

4 november 2013

Samen met de bewoners van de flat achter ons speeltuintje hebben we klimplanten aangekocht. De kosten hebben we gedeeld en omwille van een drukke agenda van de bestuursleden van de ontmoetingsplek wordt het ingraven en door het hek vlechten van de hederaplanten een klus die de burens helemaal op zich nemen. Ziet er weer een stapje vriendelijker uit en we hopen het weglappende zand zo ook wat meer houvast te bieden. Mooie samenwerking!

11 december 2013

Weer of geen weer: er wordt gewoon gespeeld. Kleuters maken zandsoep op de rand van de zandbak, de standvastige groep voetballers oefent modderslidings op het gras. Wasmachines met overuren en kinderen met stoere rode wangen!

19 december 2013

Op de ondernemersmarkt in ons dorp staat een heel bijzonder kraampje. Een moeder uit het dorp heeft met dochter en vriendinnetjes (rondom de leeftijd van 5 jaar) hard gewerkt aan prachtige kerststukjes, winterse knutseltjes en mooi vormgegeven kaarsen. Opbrengst mag ten goede komen aan de moestuin van de kleuters. Geweldig! Lief idee en de opbrengst mag er zijn.

1 januari 2014

Nieuwjaarsborrel in de buurt. Bij wijze van gezellige vergadervorm maken we goede voornemens. Voor de speeltuin wel te verstaan!

Vuilnisbak(ken)

Waterpomp

Dagboek van een speeltuin....

Nieuwe planten in de bakken

Hekje om de moestuin

Aanvulling fietsjes en zandbak speelgoed

Betaalde rekeningen....

Hek herstellen waar het loslaat agv het voetballen en daar een doelplank o.i.d. plaatsen

18 januari 2013

Met het caviavoer in de armen wordt ik aangesproken door de manager van de Boeren

Bond. Onverkoopbare bloembolletjes... interesse?? Leuk voor de kleuters?

Drie dozen vol met bolletjes en zaadjes. Ophalen en de kelder in, in afwachting van het juiste pootmoment. Daar wordt je blij van en de juf van de kleuters gelukkig ook!

22 januari 2013

Oorlog... Zoonlief belt. Voetballers die we liefdevol FC t Kirkhaofke zijn gaan noemen hebben ruzie gekregen tijdens het spel en dat heeft geleid tot uitbreiding van de gevechtszones tot buiten het terrein van 't Kirkhaofke. Op het moment van het telefoontje vliegen de kiezels uit de voortuin rond: op elkaar, op straat, stoep, ramen en opritten van ons en onze burens. Ik hoor de stenen door de telefoon tikken. Hoe komen ze erop???

Bij aankomst op locatie is er van de stenen oorlog alleen nog een ravage te zien. Stenen overal over de straat en bij de burens. De heren spelen ondertussen weer met twintig personen in de speeltuin.

Ik pak twee bezems en eenzelfde aantal vegers met blik. Gewapend daarmee ga ik richting speeltuin. Ik kies ervoor om alle heren (geen dame te vinden) aan te spreken en vraag hen de rommel samen en geheel te komen opruimen. Ik accepteer geen "maar hij deed" en andere uitleg over wie begon. Ook kinderen die ineens een thuiskomtijd schijnen te hebben, geef ik geen vertrekkoord. Samen rommel maken, samen opruimen. Met de belofte de opruimplicht en het gebeurde op facebook te zetten, zodat moeders die straks boos zouden zijn over te laat kunnen zien dat het waar is wat de heren vertellen.

Hoe moet ik dit opruimen? Ik heb geen bezem? Met de hand gegooid, met de hand opgeraapt. Strikt en duidelijk. Of dat nou helemaal pedagogisch juist is? Ik weet t niet. Feit is dat ze gedwee hun zoi opruimen en dat het er weer redelijk netjes uit ziet. Zeker ook voor burens en de weggebruikers van belang.

Dagboek van een speeltuin....

Probleem opgelost? Nee, althans niet voor mij. Opnieuw bekruipt me de vraag: hoe komen ze erop?? Mijn kroost krijgt met duidelijke woorden te horen dat met stenen gooien niet.... nee nooit mag, inclusief ontzegging van privileges voor een week. Die andere leden van FC Kirkhaofke ook?

Overigens geen kwade moeders aan de deur gezien ....facebook doet wonderen.

30 januari 2013

Radio Veronica doet een oproep. De landmacht bestaat 200 jaar en verzorgt samen met de radiozender een actie, waarbij ze op tweehonderd plekken de handen uit de mouwen willen steken ter verbetering van het leefklimaat. Wij hebben nog wel een echt soldatenklusje (zandbak verplaatsen, hek maken, tuinhuis bouwen, put slaan) en schrijven ons in!

2 februari 2014

Op zoek naar ondersteuning voor ons vuilnisprobleem. Van de gemeente krijgen we geen openbare bak (we wonen immers op particuliere grond) of kunnen we kiezen voor een betaalde afvoer per container. Kosten 400 euro per jaar!

Jammer genoeg heeft het gemeente depot –dat ons vaker heeft geholpen- geen oud exemplaar meer staan dat we kunnen overnemen.

De jeugd vraagt met regelmaat om een vuilnisbak en het is ook zeker nodig, getuige de rommel die er steeds ligt. Laatst de buurjongens als heitje voor een karweitjes de rommel laten opruimen. Oogt veel beter, maar geen optie om dat elke maand te blijven doen.

Aan de slag voor vervolg: op de website van supporter van schoon deel ik onze schoonmaak actie onder de titel "schoon genoeg". Als je een schoonmaakactie inschrijft, krijg je de mogelijkheid gratis pakketten te bestellen die je helpen jouw plek, buurt, wijk, schoon te houden. Dat doen we! Daags erna meteen binnen: vuilniszakken, werkhandschoenen, posters en sleutelhangers.

Met zo'n motivator kunnen we er niet omheen. In de aanbieding van de groothandel staat een 100 liter vuilcontainer. Voor 20 euro. Dat doen we van ons schamele budget...Nu maar hopen dat het plastic ding op de plek blijft en gebruikt wordt waarvoor die is bedoeld!

3 februari 2014

Vuilnisbak op het terrein. Samen met de aanwezige spelers meteen alle eigen en andermans rommel erin gedaan. Er over gesproken en door de jongens een goede plek laten geven. Ze snappen het belang en gaan er vooralsnog prima mee om!

4 februari 2014

Voorzitter van Wijkvereniging aan de deur. Hij heeft een brief van de gemeente gekregen met de vraag of we iets hebben aan boomstammen die gerooid worden in verband met werkzaamheden in de stad. Dat lijkt ons wel wat! Speelbomen in ons tuintje. Even op zoek naar de juiste contactpersoon waar we ons mogen melden bij de gemeente. Ben benieuwd!

Dagboek van een speeltuin....

5 februari 2014

Gesprek met wijkmanager vanuit de gemeente Roermond. Buurvrouw uit de flat heeft de gemeente benaderd vanwege het zandgooien. Ze snapt na contact met ons ook wel dat wij ook niet heel veel kunnen doen, maar wil toch graag terecht met haar probleem.

.....Vervolg:

't Kirkhaofke is een klein wijkspeeltuintje dat zeer succesvol 5 jaar heeft bestaan. Daarna is de grond verkocht en de nieuwe eigenaar heeft nieuwe plannen voor de inrichting van het terrein. Vijf jaar lang maakte de buurt van alles mee in hun tuintje: problemen, gezelligheid tussen grote en kleine mensen maar vooral ook heel veel speelplezier en buurtcontact. En daar was 't allemaal om begonnen.

